ՀԻՆԳՇԱԲԹԻ 1730 ԴԱՀԵՏԵՄԲԵՐ 1909

Թիւ 1556

ՉԵՐ ԻՒ ՅՈՐԻՆ
ԱՆՆԵՍ ԾԱՇՆԱՁԱՐ

ԽՄԲԱԳՐԱՏՈՒՆ
ՊՈՒՅԻՍ, ՊԱՊԸ — ԱԼԻ ԱՂՏԵՒՄ
էֆրասսուզա (Սկիւտար) փողոց Թիւ 38

BUREAUX DU JOURNAL HAÏRENIK
Avenue de la Sublime-Porte rue Eboussuoud No. 38
CONSTANTINOPLE

10 ՓԱՐԱ

ՀԱՅՐԵՆԻՔ

ՕՐԱԳԻՐ

ԳՆԱՀԱՏՈՒԹԻՒՆ

Պոյաղ Համար	300	Թիւ	75 ղրշ. Մէջիտ
» »	150	»	40 » »
Դաւառներու	300	»	100 » »
»	150	»	50 » »
Օտար երկիր կիսօրեայ	300	»	25 Ֆրանգ
» » ամենօրեայ	300	»	30 »
Ութօրեա	300	»	10 րուպլի

(Միւս պայմանները տեսնել երկրորդ երեսը)
Բաժանորդագրութեան ուղղուած նամակ կամ այլ դրութիւն եա չի գարձուիր

جريدهنك ادارهسى غزتهسى ابو السعود سوقاغى نومرو ٣٨

10 ՓԱՐԱ

ՆՈՐ ԾՐՋԱՆ ՄԸ

Հիւսէյին Հիլմիի հրաժարումը կը նշանակէ քայլ մը դէպի յառաջ. Աւանդն վարչութեան պայմօնաստան էր Թերթեա, որ հին ըժիթիը ար-տադրած ըլլայ, և նորին նեղքեա ալ այնքան ժամանակէ ի վեր ան-հրաժեշտ դարձած էր որ Թանինի խմբագրապետը յաւօք սրտի անց-եալները կը դրէր Թէ անկարելի է մէկը դանել աւոր տեղը կարգելու համար։ Դժուար դարձած էր ա-նոր յաջորդ մը գանել և առանց յաջորդ մը ձեռքի տակ ունենա-լու, իթթիհատական կուսակցու-թիւնը չէր համարձակեր զայն ստ-պելու։ Այս Եպարքոսը, որուն սանը մէջ իր մտահոգը վրայ չա-րունակ կը խօսուէր, կը ճարտար-ուորէր իր օրերն երկինքները հը-նարքները գանելը։ Գրեթէ ամէն օր պալատ էր, և ամէն առթիւ Սուլ-թանին քով, պատրաստ անոր ծա-ռայելու, առանց անդրադառնա-լու սա կէտին վրայ Թէ նոր ըէ-ժիմին մէջ Սուլթան մը չատ պէտք չունի Եպարքոսին և վարչապետ մը չինար Սարայի ամենազօրը գործերով զբաղելու, որոնք ամէնէն ալ իրենց յատուկ պալատապե-տներն ունենալու են։

Հաւանօրէն, Հիւսէյին Հիլմի մտքէն չէր կրցած հանել նախկին եպարքոսական պալատէն ըմբըռ-նումը, և, տահմանադրութեան տակ, կը չարունակէր ընթանալ ըստ այն հին ըմբռնման։ Իրողու-թիւնն այն է որ ան գերագոյն ճարտարութեան ապացոյցներ տը-ւաւ չատ խառնակ ժամանակնե-րու այն միջոցին մէջ, որ սկսաւ Սահմանադրութեան հրատարակու-մէն մէկ երկու չարաթ առաջ և տեւեց մինչև Սուլթան Համիտի գահընկեցութիւնը։ Ճարտար փըր-թաւ ոչ միայն նոր ու հին թուրք-քերուն, այլ նաև եւրոպական այն ներկայացուցիչներուն հետ, որոնք Մակեդոնիա բարենորոգումներ մտցնելու համար հոն ղրկուած էին 10 յուլիս 1908էն առաջ։ Կը յի-շենք կարգացած ըլլալ անգլիական մամուլին մէջ ամենաթեսա յօդուած մը որ կը վերագրէ Հ. Հիլմիի մե-ծութին՝ բոլոր այն հրէիգութիւննե-րը, սպանութիւնները, գայլմամ-ներն, որոնք Մակեդոնիան աւերե-ցին հիմնի վեր, ճիշդ այն տարինե-րուն ուր բարենորոգումներու ձեռք կը զարնուէին։ Անգլիական մամուլը ցոյց կուտար մեր նախկին վարչա-պետը իբրև մարդ մը որ գիտէր Համիտին հաճոյ ըլլալ և հաճոյ ա-նդամային ըլլալ Եւրոպացիներուն առանց իր կրկնակ դերը մոռնա-լու։ Յայտնի է Թէ օր մը եկաւ որ բոլոր Եւրոպական պետութիւննե-րը միանալով որոշեցին դինքը Մակե-դոնիայի ընդհանուր կառավարիչ առաջարկել Եօթը տարուան համար։ Հակառակ իրեն վերագրուած այս եղրակութեան, Հիւսէյին Հիլմի Եւ-րեւցաւ, ինչպես կը տեսնուի, ան-հրաժեշտ մարդը Եւրոպական պե-տութիւններուն աչքին։ Ուրեմն, պարմանալու չէ որ, առանց նոր միտքի տէր ըլլալու ան, հին ըէժի-մին մարդը, յաջողեցաւ այնքան եր-կար տանել վարչապետ մնալ Նորերու Դահլիճին մէջ։ Բայց խոնարհումը պիտի գար, ինչքան ալ ան փայ-լուն պրէ մը եղած ըլլար եւ ա-տիկա եկաւ։ Հրաժարականը համար արուած պատճառներուն մէջ կան որոնք ղինքը խնայելու համար են, ինչպէս Լիմնի խնդիրը։ Ձգնարատու-թիւնն այն է որ ան արգելք մըն էր իրականացման ազատամտական Թուրքիան մը լացման, և ասիկա հակնալի է Հ. Հիլմիի կողմէ, քանի որ անոր մտայնութիւնը նոյ-նը չէր երիտասարդ Թուրքի մը մտայնութեան հետ, որ չատ նըշ-մարելի է գէթ մէկ քանի պետե-րուն վրայ։

* * *

Իրեն հետ Դահլիճն ալ կ'իյնայ, ինչ որ յառաջ պիտի բերէ նոր Դահլիճի մը կազմութիւնը որուն բազադրութիւնը կրնայ մեզ անա-կնկալներ վերապահել։ Բայց վար-չապետէն, որուն տեղը պիտի արը-ուի Հռոմի դեսպան Հագդը պէյի և կամ Լոնտոնի դեսպան Թեւֆիք փաշայի, կան ուրիշ նախարարներ որոնց մեկնումն ալ իբր հետևան-կան ցոյց կուտան։ Եթէ Հ. Հիլ-միին մեկնումը կը պարունակէ ի-մաստ մը, այսինքն, ազատամտա-կան քայլ մը ըլլալ առաջ, ձախող և Թալէաթ պէյերուն նոր Դահլիճէն դուրս մնալը պիտի նշանակէր յե-տադիմական բան մը, քանի որ, ե-թէ ոչ Թալէաթ պէյ, գէթ Ջա-վիտ իրաւամբ նկատուած է ամե-նէն կարողը մեպուսներուն կարգին մէջ, և արդէն իր մէկ տարուան փորձառութիւնը կը կազմէ իրեն համար առաւելութիւն մը բոլոր միւսներուն վրայ։

Երկրին վարչական նեղքին վի-ճակին տեղեակ անձերը գոհ չեն, առանց յուսահատ ըլլալու, և այս ղգացումը, անտարակոյս մեծ դեր մը սկսած է կատարել, որուն կը պարտինք Թերեւս այն ղրոյցը Թէ Թալէաթ պէյ ալ իր տեղը պիտի Թողու ուրիշի մը նոր Դահլիճին մէջ։ Հանր. կրթութեան նախարարն ար-դէն հրաժարածի վիճակին մէջ է չաբաթներէ ի վեր, ինչ որ չի նշա-նակեր Թէ պիտի չդարձիւնոր Դահ-լիճին համար։ Նաիլ պէյ էն պար-կեշտ, էֆն չղլահայեաց և էֆն ար-դարամիտ սակաւաթիւ նորերէն մէկն է։

Իրաւ է Թէ տարիէ մը ի վեր նախարարական վոխոխութիւնները կատարուեցան չանուն սահմանադ-րական սկզբունքներու, և այս տե-սակէտով վոխոխութիւններն ինչ-քան ալ յաճախ պատահին, չեն կրնար քննադատութիւններ հրա-վիրել։ Իսկ Թէ պալատի քայլը չսկսի իր դերը դեռ երկար տանի։

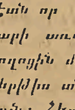

ՕՍՄ. ՆԱԻՍՏՈՐՄԸ. — Նաւային պատերազմական նախարար Բաթիմ փաշա, նաւային հարիւրապետ Համտի պէյի հետ, Եւրոպա կ'ուղեւորէ՝ Անսալտոյի գործարանին մէջ օսմ. կառավարու-թեան հաշուոյն չինուող յածախորակը տեսնելու համար. յետոյ Լոնտոն եր-թալով պիտի քննէ Sreshoop ձեւ այն պրահտօրը զոր գնել կ'ուզուի։

ԱՆԱԿՐԷՕՆԵԱՆ ՏԱՂԻԿ

Քերթո՛ղ, որպէս պի քեզ սիրեմ,
Անկոփ հոգւոքով մի՛ վախցիներ
Սէրս՝ ազատի գիւտաւորքով,
Հրաշտաւէտման երկինքը վարդ։

Ծառազայն մէջ թըռչունն երկչոտ
Փոքր ապուհի մը խոյս կուտայ.
Իմին սէրս ալ թեւաւոր է
Ու կը թռի երբ՝ հասէն դան։

Լուռ զերգ Հերմէ՛սի մարմարէ,
Ներշարենաց ներքև կո՛ղոպ առ.
Իսկոյն տեսնես պիտ' իր ծառէն
Ազնիւ լիճնի՛ը թրռչուներն,

Քանէքերդ իրենց մօտ պիտի ղգան
Զայ չտնչերու հետ միասին,
Դողդոջ թըռթռուտ մը թեւերու՝
Ծորձանքի մ' մէջ ճիտակուժանց։

Եւ ազատին, ընտելացած,
Պիտի ուսիդ վրայ գայ թառի,
Եւ իր կրտո՛ւղը վարդածայր
Քու համբոյրովդ պիտ' արբենայ։

Թրգմ. Ա. ՉՕՊԱՆԵԱՆ — ԹԷՈՓԻԼ ԿՈՓԻԷ

ՍԵԻԱՑՐԷՔ

Ռոչֆոր, ֆրանսայի ծանօթ լրա-գրագետը, օր մը կը գրէր հետևեալը ֆրանսայի էն պատասխ որ մէկ անձին վրայ։

«Պրիսոն, այդ կիսմտաւորը, այդ քաղաքական ոչնչութիւնը, զոր ժողո-վուրդը երեսխոհան ընտրել կ'ուզէ, այն մարդն է որ իր մայրը սպաննեց բուճաւորումբ»։

Եւ կ'աւելցնէր Թուշաւորման գոր-ծին վրայ չատ մը մանրամասնու-թիւններ։ Մը ժամուն եղած է, ո՞ր եղած է, ինչպես Պրիսոն Թոյն ձեռք անցուցեր է, ինչպես այս ոճիրը յաջողեր է ծածկել տալ, եւլն.։ Ժո-ղովուրդին հոգին այնպես է որ չի կըր-նար չհետաքրքրուիլ այսպիսի ոճիրի մը՝ ևր-բոր իրեն մասնամասնութիւններ կը տըր-ուին։ Ասիկա ըսին Պրիսոնի։ Պրիսոն ուսերը Թոթուեց և անտարբ մնաց։ Բայց ժողովուրդին մէկ մասը բնական է չարունակել հետաքրքրուիլ այս ոճրագործութեան։

Ռոչֆորեան անուանարկութեան այս դրութիւնը մաքերիս եկաւ, երբ երէկ-ուան «Ազատամարտ»ի մէջ ուրիշ «Թերթ»է մը արհամարհած տեսնելէ յետոյ յօդուած մը։ Այդ յօդուածը Ամերիկայի մէջ երեւցաւ ասկէ 6 տարի առաջ Արզուհանի Թերթին մէջ հետևե-ալ հանգամանքներուն տակ։

Մեր Թերթին անօրէնը՝ այն ատեն զբաղած ըլլալով կուսակցութիւննե-րուն մէջ միաբիւն յառաջ բերելու գոր-ծով, առաջարկած էր Վեր. Հնչ. կու-սակցութեան մամուլագործում մը կատա-րել, Վահէ Արզուհանը իր ծոցէն զուրս վտարելով։ Այս մարդը որ կուսակցու-թեան կեդրոնը ձեռքն անցուցեր էր, վտարուելու վտանգին առաջքն առնե-լու համար, մտածեց Թէ առաջարկը մերժել տալու էն կարճ միջոցին է ա-ռաջարկը ընողին անձը վարկաբեկել։ Այդ առեներն իր քով նոր առած էր զրպարտ մը, որ արդէն ոգևորացուած կը զգար Դաշնակցականներու կողմէ վա-զուց ի վեր ի գործ դրուած «Սեւացրեէ»ի դրութեան վրայ, և մէկ երկու տարի Բարիզ ալ ամէն օր Ռոչֆոր կարգալով, հասած էր արուեստի այնպիսի աստի-ճան մը որ Ռոչֆորեան և «Սեւացրէ-ք»ի դրութիւնն իրենց կատարելու-թեան տարուած էին իր գլխին տակ։

Արզուհան իսկոյն այդ զրպարտին գրիչը գարձուց իրեն վարժուը առա-ջարկող անձին դէմ, և այսօր ալ այդ հին աղտոտ միջոցը մէջտեղ կը հանէ նորէն։

Այդքանն բանք՝ որ նոյն այն գրա-դէսն որ այդ յօդուածը կը գրէր վեց տարի առաջ, անցեալ տարի Բեքրա, փողոցին մէջ քալ մը առնելով դէպի Թերթին անօրէնը, կուգար կը բարեւէր զայն։ Հերքումն ինքը կուտար այսպէս վեց տարի վերջը։ Զի մտանեք ըսել որ, այդ հերքումէն առաջ ալ, նոյն գրագիտը իր նախկին պետն եղող Ար-զուհանի ուղղակի բաց նամակով մը կը գրէր։

—Կայէ՛ն, կայէ՛ն, կայէ՛ն։

Ահա՛ ինչպիսի միջավայր մըն էր այն ուր այսպիսի սպանութիւններ կը կատարուէին և յօդուածներ կը գրուէին։

Ամերիկայի և Եւրոպայի բոլոր Դաշ-նակցականները վեց տարի առաջ, միու-թեան խնդրոյն առթիւ, ծանօթացած էին այդ արգուհանական դրպարտութիւն-ներուն, և սակայն, պատրաստ այդ դպրացած Դաշնակցականներն էին որ էջմիածնայ իշխանութեանց թեպատրեցին որ կաթոլիկոսը պատուիրակ կարգէ մեր Թերթին Տօքրէնն, որ այն տան Անգլիա կ'ապրէր, օրպէսզի ան միւս երկու պատգամաւորներուն հետ ազգային բա-րեկործութեանց դասը երթան պաշտպանեն Լահէյի միջազգային վեհաժողովին առ-ջև։ Ինչպես յայտնի է, այդ պաշտօնը կատարուեցաւ։

Հետաքրքրական է գիտնալ Թէ վե-րադրեալ «մտանդ»ի դերը այս պա-տանդին առաջ էր Թէ վերջը։ Հար-ցումը իր մէջ կը պարունակէ իր պա-տասխանը։

ԿԻՆԸ
ԱՆՑեալԻՆ ՈՒ ՆԵՐԿԱՅԻՆ ՄԷՋ

(ՊԱՏՄԱԿԱՆ ԱՆԵԱԲՈՒ)

Ա.

Պայրամի ծանրն օրը վեհ. Սուլթա-նը իր ներկայութեան ընդունած էր բարձր դասու խորք հանըմներ և բե-կաթօրէն տեսակցած էր միասին։ Այս ընդունելութեան առթիւ Հայրենիք խըմ-բագրական մը գրեց օրուն մէջ հարե-ւանցի կերպով կինջ հին և նոր ընկե-րական պայմաններուն խօսքը եղած էր։

Նիւթին չահեկանութիւնը պիտ կը դրդէ այս մասին աւելի ընդարձակ ու մանրամասն պատմական տեսութիւն մը ընելու կնոջ նկատմամբ, յատկապէս որ հետաքրքրութեամբ պիտի կարդացուի մեր ընթերցողներուն, և մանաւանդ, ընթերցողուհիներուն կողմէ։

Դարերու ընթացքին մէջ բարքերն ու օրէնքները անպակաս փոփո-խութիւն կրած են և, կամաց կամաց, կինը ամէնէն անարգ գերութենէն բարձ-րացուցած են մինչեւ երիկմարդու հա-ւասար ատիճանի մը։

Ֆրանսական մեծ Յեղափոխութենէն առաջ երեք ազգ իրողութիւններ վճռական ազդեցութիւն ունեցած են կնոջ կացութեան բարւոքմանը մէջ, նախ՝ ընտանիքի կազմութիւնը, յետոյ պետութիւններու կազմութիւնը և՝ վեր-ջապէս՝ քրիստոնէութեան հաստատումը։

Նախնական դարերու մէջ երբ ըն-տանիքը տակաւին զոյութիւն չունէր և այրու կին անխտիր իրարու հետ յարաբերութիւններ կը մշակէին, կինը աւելի անկախ էր և հետևաբար երեկ-մարդուն, քանզի ոևէ կապով մը չէր ենթարկուած անոր իշխանութեան։ Կա-րելի է նոյնիսկ ըսել Թէ անոր վրայ ա-ռաւելութիւն մը ունէր, քանի որ զա-ւակները իրեն կը պատկանէին և սե-րունդը կիներու անունով կը ճանչցու-էր, ինչպես նոյն քանը այժմ կ'երեւայ մէկ քանի վայրենի ցեղերու մէջ։

Երբ ընտանիքը կազմուեցաւ, կնոջ վիճակը կատարեալ հերպարանափոխու-թիւն մը կրեց։ Ընտանիք կազմելով, կինը հրաժարեցաւ իր անկախութենէն, բայց ի փոխարէն բարոյական արժանա-պատուութեան մը տիրացաւ զոր մին-չեւ այն ատեն չունէր։

Այդ նախնական չրջանին ընտանիքի պետին՝ հօր՝ իշխանութիւնը բացարձակ էր։ Հանրային իշխանութիւնը, պետու-թիւնը, տակաւին կազմուած չըլլալով, ինքն էր միակ օրէնսդիրը, միակ դա-տաւորը, միակ քահանան, և կիներուն, զաւակը, դերիները միևնոյն պայման-ներուն ենթարկուած էին, քանզի ո և է իրաւունքի տէր չէին հանդիպ ընտանի-քի պետին։ Ամուսինը իր կնոջ տէր կ'ըլլար զայն ծախսե առնելով. ամուս-նութիւնը պարզապէս վաճառուժ մըն էր և արժէքը կը վճարուէր աղջկան հօրը։ Երկրիզ ծախսե առած ըլլալով իր կինը, կրնար իր կարգին զայն ուրիշի մը ծախել. բայ սահ, կարող էր չառ մը կիներ գնել։ Այրերու բացարձակ իշխա-նութիւնը բնականաբար յառաջ պիտի բերէր բազմակնութեան սովորութիւնը։ Այս է պատճառ որ բազմակնութիւնը ընդհանուր սովորութիւն մըն էր նա-խնական ընկերութիւններու մէջ։

Երբ հետզհետէ պետութիւններ սկը-սան կազմուիլ, կնոջ վիճակը մեծ փո-փոխութիւն մը չկրեց և մնաց նոյն սարսկան պայմաններուն մէջ։

Նոյնիսկ հին Յունաստանի մէջ, ուր ամէնէն առաջ քաղաքական ազա-տութիւնը հաստատուեցաւ, կինները մի-նոյնն սարսին դիրքի մը մէջ։ Յունա-կան քաղաքներու մէջ ուր բոլոր հան-րային ու անհատական խնդիրները ժո-ղովրդին առջեւ վիճաբանութեան կը դրուէին, երիկմարդն իր բոլոր կեանքը հրապարակներու վրայ կ'անցնէր։ Ըս-հակառակը՝ կինը չէր կրնար դուրս ել-լել և կանանոցին մէկ անկիւնը նետ-ուած կը մնար, ուր չատ մօտ ազգա-կանները միայն կրնային մանել։ Ցոյն կինը խոտ հաղուստներ կը գործէր և օրէնքով ստիպուած կա-նոններու համեմատ դուրս կրնար ել-լել իր արտերանոցէն։

Հետաքրքրական է գիտնալ Թէ վի-րաբերուած «մտանդ»ի դերը այս պա-տանդին առաջ էր Թէ վերջը։ Հար-ցումը իր մէջ կը պարունակէ իր պա-տասխանը։

Յոյները փոյթ չէին ստոներ կիներու կրթութեան և ստանք կ'ապրէին ու կը մեռնէին կանանոցներու մէջ։ Միմիայն ծննդաբերութեան ծառայելով։ Իրեն կը սորվեցնէին միայն «չկոսիլ, չլսել, կա-րելի եղածին չափ քիչ տեսնել։» Իր միտագին առաքինութիւնն ու արժա-նիքն էր տունը մնալ, տան գործերը կատարել, իր ծոցերն ու ամուսինին հետզհետէ։ Աղջկան մը համար բաւ էր երգել և պարել գիտնալ, որպէսզի կա-րող ըլլար կրօնական հանդիսներու մասնակցիլ տանն տանն։

Յոյները բնականէն անկարող կը հա-մարէին կինը. «Գերին կամք չունի, կ'ըսէ Արիստոտ, տղան ունի՝ բայց ան-կատար է. կինը ունի՝ բայց անզօր է։»

Ըստ տասանի մէջ կինը իր ամրողջ կեանքին մէջ իսամակալի մը իշխանու-թեան ենթարկուած՝ բոլորովին կա-տորական վիճակ մը ունէր։ Նոյնիսկ ամուսինի մը ընտրութիւնը խնամակա-լին կամքովը կ'ըլլար։

Բայց պէտք չէ յաճախան կանանոցը նոյնացնել հարեմի հետ կամ յոյն կնոջ վիճակը հնդկուհիներուն կամ Իրլանդա-ներուն վիճակին հետ։ Ըստ տասան կնոջ անկարողութիւնը հաստատած էր բո՛ւն իսկ իր չահուն համար։ Աթիկա տեսակ մը առանձնայնորհուած էր, ին-չպես որ մեր մէջ ուներին անչափահաս որբերը։ Փոխանակ կնոջ անձուրիւնը չնչելու, ինչպես է Սպեւելքի մէջ, ընդ-հակառակը այդ կերպով զայն կը նուի-րադործէր, անոր իրաւունքները ամ-բողջութիւնը երաչխաւորելով։ Օրէնքը թէեւ կինը խնամակալութեան մը տակ կը պահէր, սակայն միշտ անոր իրա-ւունքները և անձնապարելի ժառան-գութիւնը կ'ապահովէր։ Երկու կարե-ւոր իրողութիւններ, միանութիւնն ու ժիթոը, ցոյց կուտան այն յառաջդիմու-թիւնը զոր կնոջ վիճակը ստացած է հին հելլենական աշխարհի մէջ։

Անցնինք Հռոմ։ Հոն կինը միայն տան մէջ փակուելով չէր գոհանար այլ պրեսն չափ ինքն ալ կ'ապրեր։ Իրաւ է սակայն որ կնոջական գործե-րու կը պարապէր։ Տան տզերջին գան, կնոջ գլխաւոր պաշտօնքն էր բուրդ մանել, իր ամուսնոյն և ազգ, ինչ-պես նաև իր ղգեստները չինել։ Ասիկա պարտականութիւն մըն էր նոյն իսկ ա-մենաարծր ընտանիքներու համար։ Օ-գոստոս կայսրը ընդհանրապես իր կնոջ, քրոջ և աղջիկներուն կարած լաթերը կը հագնէր։

Տանտիկինները ուզած ատեննին կրնային դուրս ելլել, սակայն դէմքեր-նին քողարկուած էր։ Մեծ ընտանիք-ներու պահակող կիները հետևնին խումբ մը պահապաններ ունէին, ո-րոնք կ'արգիլէին ամբոխը իրենց մօ-տենալու։

Գալով ամուսնութեան՝ երեք աս-պիճան կը ցաժնուէր։ Առաջին ատի-ճանն ամուսնութիւնը, որ ամենէն սըր-բազանն էր, կնոջ երիկմարդու հաւա-սար իրաւունքներ կուտար։ Իր էրկան բոլոր ունեցածը կը ժառանգէր, և երբ զաւակներ ունենար, անոնց հաւասար բաժին կ'ստանէր։ Երկրորդ ատիճանի ամուսնութիւն կը համարուէր երբ կին մը երիկմարդու մը հետ ամբողջ տարի մը կ'ապրէր, առանց այդ միջոցին ե-րեք գիշեր բացակայ մնալու։ Իսկ եր-րորդ ատիճանի ամուսնութիւնը հե-տևեալ կերպով կը կատարուէր։

—Կ'ուզես, կ'ըսէր մարդը իր ապագայ ամուսնոյն, կ'ուզե՞ս իմ ընտանիքիս մայրը ըլլալ։

—Կ'ուզեմ, կը պատասխաներ կինը։

—Ճեսոյ, իր կարգին կը հարցնէր։

—Մա՛րդ, կ'ուզե՞ս իմ ընտանիքիս հայրը ըլլալ։

—Կ'ուզեմ։

Ու ամուսնութիւնը կատարուած կը համարուէր և կինը կ'իյնար էրկանը իշխանութեան տակ։

Այսուհանդերձ Հռոմէացիկ կինը կը մասնակցէր հանրային կեանքին։ Օգոս-տոս կայսր տանն, թատրոնին մէջ ի-րենց յատուկ տեղը ունէին։ Մէկ քանի քննադատներ այնպես կարծեցին Թէ կիներուն թատերական ներկայացում-ներու ներկայ գտնուելու Թոյլտուու-թիւնը Օգոստոս կայսր օրով եղած է, բայց այդ կարծիքը բոլորովին անհիմն կը Թուի, քանի որ Պոմպէյոս կը գրէ յառաջաբանին մէջ, Օգոստոսէն չատ առաջ։ «Ամենուներդ պէտք է որ ի-րենց կամենակեր երանելները տան մէջ խնամեն փոխանակ թատրոն երթելու։ Այս կերպով տղաքը չեն նեղուիր և ձիերու պէս չեն սրտար, կիները տ-ւանց ամբոխի Թո՛ղ դիտեն տեսարա-նը, նայելէն առանց ամօթխիլ խնդա-լը և Թո՛ղ մեզմեն իրենց ձայնը։» Ան-պատուէրներ գրեթէ մինչեւ այսօր կրնանք ալ մեր կիներուն։ Ե. Օ.

"ՓԱՐԱՆԵՐԸ ԵՏ ՏՈՒԷ'Ք,,

Թառն ժողովը, ինչպէս կ'երե-ւայ իր օրոշմանց կարգին մէջ, կա-ւելեալ և կարգակ անօրինութիւն մը ըրեր է երուսաղէմի հայոցական խնդիրներուն մասին, պատճառա-պես պահանջելով Տ. Գէորգ Ե-պիսկ. և Տ. Ղևոնդ Վարդապետ Մաքսուտեանէ օր Ազգին վերա-դարձնեն այն գումարները՝ զորս իւրացուցած ըլլալուն համառաւած է Ազգ. ժողովը որոշումով։ Այն պարագային մէջ ուր յիշեալ երկու եկեղեցականները չի համակերպին Ազգ. Վարչութեան այս հրաւէրին, Զօհրապ էֆ. ի նախագահութեամբ վեստաբանական յանձնաժողով մը պիտի կազմուի, այդ գումարները դատական ճամբով գանձելու մի-ջոցները խորհելու համար։

ՅԵՂԱՅԻՆ ԴԱՏ ՄԸ

Յեղեռն կռիւը.—Խոշոր դատ մը կեղծ դաստաթղթերու վրայ.— Պատաբաւն մը խայտառակուած.— Զուլումի խաղախա-կանութեան դատապարտութիւնը։

Աւետարանի անուանի պատմաբան Պ. Հայնրիխ Ֆրիտեոնիկ, որ կառավարու-թեան հետ մտերիմ յարաբերութիւններ կը մշակէ, այս տարի մարտ ամսուն Նոյէ Ցոյէ Բրեսիի մէջ յօդուած մը կը հրատարակէր ընդդէմ Ակրամի խորհըր-դարանին մէջ սերպերէն երեսփո-խանիներու դաշնակցութեան։ Այդ յօդ-ուածին մէջ, Տիւբրին (Պրուտթոյ Նոր-հրդարան) անդամները կ'ամբաստանա-ւէին Սերպիայէն գրամ առանալնուն և սերպ կառավարութեան հրամանին համեմատ չարժելնուն համար, աւելցը-նելով նաեւ որ իրաւամբ Թերթերը ուշ-գրաւ կը դառնային Պելկրատի Դանձին քննութեան տակ։ Սակայն գատ, Պ. Ֆրիտեոնիկ կը դրաւատէր Իրուտթոյ կուս-ակալ պատուն Լաուբը՝ «ներքինխորհ-ուրդ համաձայնութիւնը իր հիմնէն քայքայելու և սերպ կառավարութեան գործակալներուն դատաստութիւնը խան-գելու» մտօք իր ձեռք առած միջոցնե-րուն համար, յայտնելով Թէ՝ սերպ կառավարութիւնը տարեկան 1,250,000 ֆր. կը յատկէ իր գաղտնի պատգամ-յարաբերութիւններուն համար և Թէ մէկ տարուան մէջ 5000 ֆր. տուած է Պ. Սաբլիօր պատ սերպուհիպրատաւ դաշնակցութեան։

Ատոր վրայ, ամբաստանուած երես-փոխանները դատ կը բանան Պ. Ֆրիտ-եոնիկի դէմ։ Դատավարութիւնը սկը-սած Թէ չէ, հետեւեալ միջադէպը կը պատահի։ Մինչ Պ. Ֆրիտեոնիկ ամ-բաստանած էր Պ. Սաբլիօն իբրեւ կա-չառած Սերպիայէն, վկայ մը, աւստ-արիայի կառավարական պաշտօնեայ, կը յայտարարէ Թէ ինք, տասերիամ կան կոռավարութեան հաշուոյն, 200 ֆր. ուտած է յիշեալին որ առհնօք ու-բիշէ ալ գրամ ստացած է։ Պ. Սաբ-բիօ կը լողոքէ, բայց այս վկայութիւն-ները այնքան գէշ կ'ազդեն, որ կը սակաւսի հրաժարիլ իր կուսակցութե-նէն և նոյ կ'ուտնէ Պ. Ֆրիտեոնիկի դէմ իր լողոքը։ Դատը կը չարաձգուի մա-սամբ, որովհետեւ ուրիշ լողոքներ ալ կան և պատճառ մինչդատին տեւու է խնդիրը լուծելէ։

Պ. Ֆրիտեոնիկ ամբաստանած էր

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Հրատարակվում է ամեն օր, բացի տոներից հետևյալ օրերից հաջորդ օրը։

Գինը՝ տարեկան 24 մանեթ, կես տարվան 12 մանեթ, երեք ամսվան 6 մանեթ։

Արտասահմանում՝ տարեկան 30 մանեթ, կես տարվան 15 մանեթ, երեք ամսվան 7 մանեթ 50 կոպեկ։

Առանձին համարը 4 կոպեկ։

Խմբագրության հասցեն՝ Տփղիս, Ալեքսանդրինսկի փող. № 1։

Հեռախոսի համարը 81։

Ձեռագրերը չեն վերադարձվում։

Հայտարարությունների համար վճարվում է 1 սանթիմը մի տառի համար։

Հրատարակության տարեդարձի առթիվ զեղչ է արվում։

Հայտարարությունները ընդունվում են խմբագրության մոտ։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ

Հրատարակվում է 1908 թվականի հունվարի 1-ից։

Տփղիս, Ուրբաթ, 16/29 Դեկտեմբերի։

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑԻ ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹՅԱՆ ՄԱՍԻՆ

Հայկական հարցի հրատարակության 1-ին թիվը լույս տեսավ 1908 թվականի հունվարի 1-ին։ Հրատարակության ծրագիրը մենք հայտնեցինք մեր առաջին համարում։ Ասել է թե՝ մենք ուզում էինք հայ հասարակության ուշադրությունը հրավիրել հայկական հարցի վրա, որ այդ հարցը ոչ թե մոռացության մատնվի, այլ ընդհակառակը՝ ամեն կերպ ուշադրության առարկա լինի։ Մենք ուզում էինք հայ հասարակության մեջ ստեղծել մի հրատարակություն, որ ամեն կերպ պաշտպանի հայկական հարցի շահերը։

Ինչպես հայտնի է, հայկական հարցը ծագեց 1877-78 թվականների ռուս-տուրքական պատերազմից հետո, երբ Ռուսաստանի հաղթական զորքերը հասան մինչև Կ. Պոլսի դռները։ Այդ ժամանակ Ռուսաստանի կառավարությունը, որ հովանավորում էր հայ ազգաբնակչությանը, պահանջեց Տուրքիայից, որ նա հայերի համար մի առանձին նահանգ կազմի։ Այդ նահանգը պետք է ընդգրկեր Վանի, Բիթլիսի, Էրզրումի, Խարբերդի և Սեբաստիայի վիլայեթները։ Ռուսաստանի կառավարությունը պահանջեց, որ այդ նահանգում հայերի համար ստեղծվի ինքնավարություն, որ նրանք ունենան իրենց ազգային ներկայացուցչությունը, իրենց ազգային դատարանները, իրենց ազգային դպրոցները և այլն

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱԶԵԹԱ

ՀՐԱՏԱՐԱԿՈՒԹԻՒՆ ԳՐՈՑ ՀԱՅ ՄԱՏԵՆԱԳՐՈՒԹԵԱՆ Ի ՎԱՂԱՐՇԱՊԱՏ

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ԳԱԶԵԹԱՅԻ — ՕՐԱԹԵՐԹ ԱՄԵՆԱՅՆ ՀԱՅՈՑ

Ամէն օր առաւօտ կանուխ կը հրատարակուի Հայկական Գազէթան, որ կը պարունակէ ամէնէն նոր եւ ճշդիւ հաւաքուած լուրերը Հայաստանի եւ ամբողջ աշխարհի։ Ան կը հրատարակէ նաեւ ամէնէն ճշդիւ տեղեկութիւնները Հայաստանի տնտեսական, գիտական, գրական եւ ուսումնական կեանքին մասին։ Հայկական Գազէթան կը հրատարակուի նաեւ ֆրանսերէն լեզուով։

Հայկական Գազէթան կը հրատարակուի Վաղարշապատ, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի տպարանին մէջ։

Հայկական Գազէթան կը հրատարակուի հետեւեալ պայմաններով։

Տարեկան բաժանորդագին՝ Հայաստանի համար 6000 դրամ։ Արտասահման՝ 9 ռուբլի։ Կիսամեայ՝ 4 ռուբլի 50 կոպէկ։ Եռամսեայ՝ 2 ռուբլի 50 կոպէկ։ Ամսեայ՝ 1 ռուբլի։

Բաժանորդագրութիւնները կ՚ընդունուին Հայկական Գազէթայի խմբագրատան մէջ։

Հայկական Գազէթան կը հրատարակուի ամէն օր, բացի տօնական օրերէ։

Հայկական Գազէթայի խմբագրատունը կը գտնուի Վաղարշապատ, Մայր Աթոռ Սուրբ Էջմիածնի տպարանին մէջ

«ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՀԱՐՑ» ՇԱԲԱԹԱԿԱՆ (43)

ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՏԱՐԱԾՔԻ

ՎԱՇՎԱ ՔԱՂԱՔ

ՄԱՍՆԱՎՈՐ ԱՐՎԵՍՏԱԳԵՏ

— Շատ լավ, ասաց Թիլլին ժպտալով։ Ես ձեզ կ՚ուղարկեմ ձեր ծառան, որ ձեզ տանի ձեր տունը։ Ես ինքս ալ կ՚երթամ ձեզի հետ, որ ձեր հայրը տեսնեմ։

— Ո՛չ, ո՛չ, պատասխանեց Ռոզան, ես ինքս կ՚երթամ։ Ես ինքս կ՚ուզեմ ձեր հայրը տեսնել։

— Ինչպես կ՚ուզեք, պատասխանեց Թիլլին